

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/73/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218010633
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Kováčová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4218010633.4

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Kováčovej a sudkýň JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Ľubici Libantovej Medveckej, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. C., pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného K., proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 20. 6. 2019 sp. zn. 2T/112/2018 na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného K. C. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Komárno (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný K. C. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že: od presne nezisteného času, najmenej od 25. februára 2018 do dňa jeho zadržania 06. júla 2018 v A., na U. ulici v rodinnom dome číslo XXX/XX, v ktorom žil v spoločnej domácnosti so svojou družkou U. C., narodenou XX. I. XXXX, štátnou občiankou I., jej prevažne pod vplyvom alkoholu fyzicky a psychicky ubližoval tým spôsobom, že ju najprv najmenej jedenkrát týždenne fackal na tvár, pričom posledných najmenej päť týždňov pred podaním trestného oznámenia ju denne bil päšťou, palicou a kopaním do rôznych častí jej tela, pričom si slovne prial jej smrť, pričom dňa XX. S. v podvečerných hodinách, po tom čo začal na poškodenú bezdôvodne vulgárne nadávať, ju v izbe jeho rodinného domu bil palicou po celom jej tele, pričom sa poškodená snažila chrániť svojimi rukami, následne v kuchyni ju kopal do celého tela, v dôsledku čoho poškodená spadla na posteľ, pritom ju vyhánal z domu von a zároveň ťahal naspäť do domu, vulgárne jej pritom nadával, následne zdvihol drevenú stoličku a bil ju ňou po celom jej tele, pokiaľ sa stolička nerozbila, vysotil ju von na chodbu, odkiaľ zobral drevenú násadu od rýľa alebo iného náradia, ktorou ju bil, po čom poškodená spadla na zem a na chvíľu stratila vedomie, prebrala sa na to, ako ju idúc po štvornožky ťahal za vlasy, následne po tom, čo ju v takomto stave prinútil ísť do krčmy kúpiť zápalky a následne aj k susedom pre cigarety, sa poškodená ukryla u susedov, odkiaľ bola privolaná policajná hliadka, pričom v dôsledku toho posledného útoku poškodená utrpela otras mozgu stredného stupňa, pomliaždenie hlavy v záhlaví s podkožným krvným výronom o veľkosti 5 cm, pomliaždenie čela s opuchom a krvným výronom o veľkosti 5 cm, pomliaždenie pod ľavým okom s krvným výronom veľkosti 2 cm x 1 cm, pomliaždenie ľavého ramena pod úponom deltového svalu s krvným výronom veľkosti 5 cm, pomliaždenie chrbta ľavej ruky a dolnej časti predlaktia vľavo s opuchom a krvným výronom veľkosti 3 cm pomliaždenie chrbta pravej ruky s opuchom a krvným výronom do 3 cm, rozsiahle pomliaždenie ľavej driekovej oblasti siahajúce do ľavej slabiny s krvným výronom veľkosti 15 cm x 5 cm, pomliaždenie pravého kolena s opuchom a krvným výronom do 3 cm, pomliaždenie v dolnej tretine ľavého predkolena s odreninou veľkosti 5 x 1,5 cm, zranenia ktoré si vyžiadali primeranú dobu liečenia štrnásť dní, pričom obžalovaný takto konal napriek tomu, že bol právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/79/2007-102 z 23. mája 2007 odsúdený za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno b/, odsek 3 písmeno a/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1

písmeno c/ Trestného zákona, a právoplatným rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/38/07-121 z 09. júla 2007 odsúdený za zločin nedovoleného ozbrojovania podľa § 294 odsek 2 Trestného zákona číslo 300/2005 Z. z. v znení zákona číslo 650/2005 Z.z.

Za to bol obžalovanému podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/ Tr. zák. a § 38 ods. 5 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/, ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie obžalovaný čo do viny, trestu ako aj proti konaniu, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo. Odvolanie písomne zdôvodnil tým, že s orgánmi činnými v trestnom konaní spolupracoval, avšak vyšetrovateľ zmanipuloval svedecké výpovede. Pokiaľ ide o výpoveď poškodenej, táto bola vypočutá za prítomnosti tlmočníka pre maďarský jazyk napriek tomu, že maďarsky nerozumie všetko a nemala tlmočníka na srbský jazyk. Taktiež mu vyšetrovateľ klamal, keď mu sľuboval, že vykoná konfrontáciu medzi ním a poškodenou, hoci už vedel, že táto bude administratívne vyhostená z územia Slovenskej republiky. Pokiaľ by bola vykonaná konfrontácia, ukázalo by sa, kde všade poškodená nehovorila pravdu a že sa týrania nedopustil. Poukázal na to, že v prípravnom konaní mu nebolo umožnené aktívne sa brániť, vyšetrovateľ bol voči nemu zaujatý a ním navrhnuté dôkazy neboli vykonané. Tvrdenia svedkov sa nezakladajú na pravde, všetky obvinenia považuje za naplánované a účelové, pričom svedkyňa W. ho chcela dostať do basy, lebo vykradla jeho matku. Konštatoval, že poškodená bola s ním iba preto, že potrebovala pôžičku na vyplatenie svojho dlhu vo výške 1.500,- eur a s úrokom vo výške 150,- eur. Namietol, že poškodená nemohla mať otras mozgu, to by musela byť nepokojná, rozrušená, zabúdať a nevedela by sa sústrediť.

Ďalej v písomných dôvodoch odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že odvolanie smeruje voči všetkým výrokom rozsudku ako aj voči konaniu, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. Vytkol súdu I. stupňa vady konania a porušenie ustanovení, ktorými sa má vec objasniť a bolo porušené právo na obhajobu v dôsledku nevykonania konfrontácie medzi ním a poškodenou. Podrobne poukázal na jednotlivé svedecké výpovede konštatujúc, že mu nebolo preukázané konanie kladené mu za vinu a neboli akceptované jeho návrhy na doplnenie dokazovania. Súčasne nebolo prihliadnuté na záznamy policajných hliadok na čl. 233 - 240.

Z uvedených dôvodov žiadal vyhovieť odvolaniu, podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. zrušiť napadnutý rozsudok a podľa § 285 písm. a/ Tr. por. ho spod obžaloby oslobodiť.

Následne v dodatku k svojmu odvolaniu prostredníctvom obhajcu uviedol, že neboli splnené zákonné podmienky na prečítanie svedeckej výpovede poškodenej U. na hlavnom pojednávaní a opakovane poukázal na skutočnosť, že súd I. stupňa odmietol vypočuť ním navrhovaných svedkov, ktorými by preukázal, že poškodenej neublížoval.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí uviedol, že zotrúva na písomných dôvodoch odvolania, tieto nechcel žiadnym spôsobom zmeniť ani doplniť a navrhol vyhovieť odvolaniu obžalovaného, ktorý sa cíti byť nevinný. Žiadal zrušiť napadnutý rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a postupovať podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

Obžalovaný K. C. na verejnom zasadnutí predniesol svoje dôvody odvolania v zmysle ich písomného vyhotovenia, ktoré súčasne predložil súdu, pričom opätovne namietol priebeh vyšetrovania a obsah jednotlivých svedeckých výpovedí. Požiadal, aby mohol preukázať svoju nevinu pred súdom I. stupňa vykonaním konfrontácie s poškodenou, ktorá bola týraná v predchádzajúcom partnerskom zväzku.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že súd I. stupňa správne zistil skutkový stav veci a vykonané dôkazy aj správne vyhodnotil a rozhodol o vine obžalovaného, pričom postupoval v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por., vyrovnal sa aj s obhajobnými tvrdeniami a uviedol tiež dôvody, pre ktoré zamietol ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania. Z uvedených dôvodov navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou podľa § 317 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré

neboli v odvolaní vytykané, prihliadne pritom len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd po preskúmaní veci zistil, že súd I. stupňa sa dôsledne vysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vykonal dokazovanie zákonným spôsobom, náležite zistil skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o podanej obžalobe tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. a skutkové zistenia uvedené vo výroku o vine napadnutého rozsudku sú v súlade s vykonanými dôkazmi a vyznievajú jednoznačne, pričom tvoria ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver o tom, že obžalovaný spáchal skutok tak, ako je uvedené vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

V odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. v dostatočnom rozsahu uviedol svoje úvahy, akými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, s ktorými aj odvolací súd súhlasí, keďže pri tomto hodnotení postupoval v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ustanovenia § 2 ods. 12 Tr. por., preto na ne v podrobnostiach len poukazuje.

Odvolací súd sa stotožňuje s názorom súdu I. stupňa, že z vykonaného dokazovania niet pochyb o tom, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný K. C. spôsobom uvedeným vo výroku napadnutého rozsudku. Trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. sa totiž dopustí páchatel', ktorý blízkej osobe alebo osobe, ktorá je v jeho starostlivosti alebo výchove, spôsobí fyzické utrpenie alebo psychické utrpenie bitím, kopaním, údermi, spôsobením rán a popálenín rôzneho druhu, ponižovaním, pohrdavým zaobchádzaním, neustálym sledovaním, vyhrázaním, vyvolávaním strachu alebo stresu, násilnou izoláciou, citovým vydieraním alebo iným správaním, ktoré ohrozuje jej fyzické alebo psychické zdravie alebo obmedzuje jej bezpečnosť.

Pokiaľ ide o dôvody odvolania obžalovaného, tento v písomnom zdôvodnení odvolania napáda všetky výroky ako i konanie, ktoré napadnutému rozhodnutiu predchádzalo. V zásade spochybňuje vykonané dôkazy, ktoré považuje za účelové a vykonštruované a podsúva súdu vlastné hodnotenie dôkazov s námietkami, že výpovede boli voči nemu naplánované a vyšetrovateľ bol vo veci zaujatý a vykonával iba dôkazy smerujúce v jeho neprospech a tak vyšetrovateľ ako i súd I. stupňa nevykonali konfrontáciu medzi ním a poškodenou, ktorou by sa vyjasnila skutočnosť, že skutku sa nedopustil.

S touto obranou obžalovaného sa súd I. stupňa vo svojom rozhodnutí riadne vysporiadal v súlade s Trestným poriadkom, podrobne rozviedol dôvody, ktoré usvedčujú obžalovaného zo žalovaného skutku a jeho správne závery o vine obžalovaného majú dostatočný skutkový základ v riadne vykonanom dokazovaní.

K vine obžalovaného nadriadený súd nad rámec súdu I. stupňa poukazuje, že táto bola jednoznačne preukázaná výpoveďou poškodenej U. C. z prípravného konania, ktorá podrobne popísala priebeh skutku prebiehajúci v mesiacoch február až júl 2018, zakončený konaním obžalovaného dňa 6. 7. 2018. V tejto súvislosti krajský súd konštatuje, že poškodená usvedčovala obžalovaného z konania majúceho znaky týrania blízkej osoby a zverenej osoby v zmysle § 208 ods. 1 Tr. zák., keď jej ubližoval bitím do rôznych častí tela a to aj pomocou predmetov a nástrojov, vulgárne jej nadával, vyhánal ju z domu, nútil kupovať alkohol, pričom v posledný deň skutku utrpela poškodená v dôsledku jeho fyzických atakov a brutálneho násillia zranenia popísané v skutkovej vete napadnutého rozsudku, ktoré boli jednoznačne preukázané lekárskymi správami a podložené i závermi odborného vyjadrenia MUDr. Gustáva Škodáčka. Súčasne sa poškodená vyjadrila, že uvedené násillie zo strany obžalovaného už nevládala zniesť a pokladala to za ťažké príkorie.

Pokiaľ sa jedná o skutočnosť, že uvedená výpoveď poškodenej bola na hlavnom pojednávaní iba prečítaná a nebol vykonaný osobný výsluch poškodenej a ani nebola vykonaná konfrontácia medzi obžalovaným a poškodenou v konaní pred súdom, krajský súd konštatuje, že súd I. stupňa postupoval správne a v súlade s ustanovením § 266 ods. 3 písm. a/ Tr. por., keď zápisnicu o výpovedi poškodenej z prípravného konania prečítal z dôvodu, že táto bola pre dlhodobý pobyt v cudzine a na neznámom mieste osobou nedosiahnuteľnou. Pokiaľ po prečítaní výpovede poškodenej sa aj podarilo zistiť jej adresu v I. je evidentné, že sa na pojednávanie napriek upovedomeniu nedostavila a súčasne ju nebolo možné z cudziny predviesť a ani donútiť ju dostaviť sa pod hrozbou poriadkovej pokuty. Okrem toho nebol dôvod ju opakovane vypočúvať na hlavnom pojednávaní, keďže jej skoršia výpoveď bola vykonaná zákonným

spôsobom a dostatočne podrobne. Okrem vyššie uvedeného je potrebné konštatovať, že poškodená vystupovala v danom konaní ako obzvlášť zraniteľná obeť v zmysle § 2 ods. 1 písm. c/ bod 4 zákona č. 274/2017 Z. z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmysle § 8 tohto zákona má obeť právo na ochranu pred druhotnou alebo opakovanou viktimizáciou a preto pokiaľ postačí jej prvotná výpoveď, v zásade nie je dôvod túto opakovať a vystavovať tak poškodenú k sťažaniu jej psychického rozpoloženia a súčasne ani konfrontovať ju s obžalovaným. Vzhľadom na uvedené krajský súd konštatuje, že nedošlo k porušeniu práva obžalovaného na obžalobu nevypočutím poškodenej na hlavnom pojednávaní a nevykonaním konfrontácie s ňou.

Taktiež je obžalovaný usvedčovaný výpoveďami svedkov O. W., S. P. a T. I. tak z prípravného konania ako aj z hlavného pojednávania, ktorí uviedli, že obžalovaný sa k nej správal panovačnou metódou, pričom svedkyňa O. W. už aj v minulosti volala políciu, keďže bolo od domu obžalovaného počuť výkriky a mala vedomosť o tom, že obžalovaný zvykol poškodenú biť najmä pod vplyvom alkoholu. I v deň posledného ataku prišla poškodená ku nej celá roztrhaná a krvavá. K obrane obžalovaného, že ho má usvedčovať iba z dôvodu, že vykradla jej matku, uviedla, že sa to nezakladá na pravde. Taktiež svedok S. P. počul hádky a kriky, keď mu obžalovaný s poškodenou pomáhali robiť v záhrade, videl ako obžalovaný udrhel poškodenú, čo bolo u nich na každodennom poriadku.

Nepriamo je obžalovaný usvedčovaný tiež znaleckým posudkom znalca MUDr. Tomáša Szépa, ktorý zistil, že obžalovaný trpel a aj v súčasnosti trpí závislosťou na alkohole a emočne nestabilnou osobnosťou. Napriek tomu tieto nemali vplyv na ovládacie a rozpoznávací schopnosti obžalovaného v čase spáchania skutku, resp. ovládacia schopnosť mohla byť ovplyvnená alkoholom, avšak iba vo forenzne nevýznamnej miere. S poukazom na jeho závislosť na alkoholických nápojoch znalec odporučil nariadiť obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Taktiež znalkyňa Mgr. Mariana Ťapušíková z odboru psychológie vo svojom znaleckom posudku uviedla, že intelekt obžalovaného je na rozhraní mierneho podpriemeru a priemeru, jeho osobnosť je polymorfne abnormne štrukturovaná a emočne nestabilná s impulzívnou poruchou osobnosti, s nedostatkom vyšších citov, egoizmom, s absenciou svedomia, neschopnosťou prežívať pocity viny, externalizáciou zodpovednosti za svoje činy, s nedostatočným rešpektovaním potrieb iných a morálnych noriem, so sklonsmi k impulzívnym a výbušným prejavom, s nedostatkom kritického postoja a tendenciou vykresľovať seba v pozitívnejšom svetle.

Všetky vyššie uvedené vykonané dôkazy, vrátane výpovede poškodenej, sú podporené závermi znaleckého posudku znalca z odvetvia psychológie PhDr. Petra Molnára, ktorý konštatoval, že príznaky syndrómu týrania osoby sa u poškodenej síce nemanifestovali, avšak správanie obžalovaného u nej vyvolalo známky neurotickej dekompenzácie, ktoré pociťovala ako hrubé a bezohľadné zaobchádzanie, keďže bolo doprevádzané aj fyzickým násilím, ktoré jej navyše vyvolalo fyzické bolesti a duševnú nepohodu. Poškodená pociťovala pocity poníženia, pokory a ublíženia, je zvýšene podozrievavá s prítomnosťou pocitov viny a intelektovou vyspelosťou na úrovni populačného priemeru. Konštatoval, že jej výpoveď nesie známky všeobecnej ako i špecifickej vierohodnosti, nezistil sklony k fabuláciám ani konfabuláciám a nebola prítomná ani snaha ukázať sa v lepšom svetle a skresľovať realitu.

Na základe vyššie vykonaného dokazovania je teda zrejmé, že obrana obžalovaného spočívajúca v tvrdení, že sa skutku nedopustil a že výpovede poškodenej a svedkyne W. sú vopred naplánované a nepravdivé, preukázaná nebola. Naopak, bola vyvrátená vyššie uvedenými dôkazmi vykonanými v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o návrhy obžalovaného na doplnenie dokazovania pred súdom I. stupňa, krajský súd konštatuje, že v tejto súvislosti neboli porušené práva obžalovaného na obhajobu, keďže samotné nevykonanie dôkazu alebo odmietnutie vykonať konkrétny dôkaz ešte nezakladá porušenie práv na obhajobu, pokiaľ bolo o ňom najneskoršie do právoplatného skončenia veci rozhodnuté, čo sa stalo na hlavnom pojednávaní dňa 20. 6. 2019 (čl. 519 - 520). Nevyhovenie návrhom na vykonanie dôkazov v rozsahu predstáv obžalovaného a obsah a rozsah vlastnej úvahy súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por., rozhodne nepatrí medzi porušenie práva na obhajobu. S poukazom na vyššie uvedené ani subjektívne vyhodnotenie vykonaných dôkazov obžalovaným nezakladá porušenie práva na obhajobu a spravodlivý súdny proces. Krajský súd súčasne konštatuje, že súd I. stupňa vo svojom rozsudku

zdôvodnil, prečo nevyhovel ďalším navrhovaným dôkazom, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje, poukajúc aj na charakter trestnej činnosti kladenej obžalovanému za vinu, ktorá sa vyznačuje tým, že prebieha za „zatvorenými dverami“ a väčšinou bez akýchkoľvek svedkov. Okrem toho bolo v konaní zabezpečených dostatok dôkazov umožňujúcich súdu I. stupňa urobiť bez dôvodných pochybností záver, že skutok sa stal a tento spáchal obžalovaný.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov preto správne súd I. stupňa ustálil, že obžalovaný sa dopustil skutku uvedeného v napadnutom rozsudku naplňujúceho všetky znaky skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.

Vychádzajúc z uvedených právnych úvah, berúc do úvahy argumenty odvolateľa, všetky vykonané dôkazy, odvolací súd považuje napadnutý rozsudok v otázke viny za zákonný a správny, keďže bol náležite zistený skutkový stav veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a nezistil dôvod na postup podľa zásady „in dubio pro reo“. Rovnako i konanie predchádzajúce vyhláseniu napadnutého rozsudku prebiehalo podľa zásad trestného konania a príslušných ustanovení Trestného poriadku, v ktorých odvolací súd nezistil žiadne porušenie.

Pokiaľ ide o odvoláciu námietku obžalovaného, že vyšetrovateľ bol počas prípravného konania voči nemu zaujatý, krajský súd konštatuje, že takúto zaujatosť nezistil, pričom je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný namieta iba procesný postup vyšetrovateľa, ktorý je oprávnený počas prípravného konania preskúmať poverený prokurátor vykonávajúci dozor v predmetnej veci, pričom mal možnosť počas prípravného konania namietať tento postup vyšetrovateľa.

K výroku o treste odvolací súd udáva, že súd I. stupňa dôsledne prihliadol pri ukladaní trestu na ustanovenie § 34 Trestného zákona, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, keď uložený trest zároveň vyjadruje aj morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou, pričom pri ukladaní trestu prihliadol na spôsob spáchania skutku, jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Odvolací súd poukazuje na správne odôvodnenie súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného bolo potrebné ukladať trest, pri nezistení poľahčujúcich okolností podľa § 36 Tr. zák. a pri zistení príťažujúcej okolnosti uvedenej v § 37 písm. m/ Tr. zák. (keďže bol v minulosti niekoľkokrát súdne trestaný), s použitím § 38 ods. 5 Tr. zák. vo vzťahu k odsúdeniu Okresného súdu Komárno sp. zn. 3T/79/2017, ktorým bol právoplatne odsúdený za zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a odsúdeniu Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/38/2007 pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 294 ods. 2 Tr. zák. V dôsledku tohto postupu mu bola správne zvýšená dolná hranica trestnej sadzby o jednu polovicu, t. j. nebol mu ukladaný trest v rámci trestnej sadzby 3 až 8 rokov, ale tento mu bol uložený v rámci sadzby 5 rokov a 6 mesiacov až 8 rokov.

Aj nadriadený súd zistil, že obžalovanému postačí uloženie trestu odňatia slobody na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v trvaní 5 rokov a 6 mesiacov s jeho zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia po naplnení zákonných podmienok uvedených v § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. Takto uložený trest považuje krajský súd za zákonný, spravodlivý a primeraný. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na skutočnosť, že obžalovanému bol uložený trest na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby napriek tomu, že sa v minulosti opakovane dopúšťal úmyselnej trestnej činnosti. Z odpisu z registra trestov obžalovaného vyplýva, že bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný (z odsúdení, na ktoré je možné prihliadnuť), pričom mu boli väčšinou ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré postupne vykonal a naposledy bol prepustený z výkonu trestu odňatia slobody dňa 7. 2. 2017. Z uvedeného vyplýva, že už rok po prepustení z posledného výkonu trestu začal páchať prejednávaný skutok. Vzhľadom na uvedené nie je možné konštatovať, že by trest uložený obžalovanému, síce po zvýšení trestnej sadzby avšak na jej samej spodnej hranici, bol pre neho neprimerane prísny. S poukazom na tieto skutočnosti krajský súd nezistil žiadne podmienky na mimoriadne zníženie trestu u obžalovaného v zmysle ustanovenia § 39 Tr. zák.

Správne tiež súd I. stupňa podľa § 73 ods. 2 písm. c/, písm. d/, ods. 4 Tr. zák. v spojení s § 74 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému, s prihliadnutím na vykonané znalecké dokazovanie, ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.